

WSPÓLNOTA JEST POSŁANA, BY NIEŚĆ ŚWIATU BOŻY POKÓJ

Idźcie, oto was posyłam jak owce między wilki. Nie noście z sobą trzosa ani torby, ani sandałów; i nikogo w drodze nie pozdrawiajcie! Gdy do jakiego domu wejdziecie, najpierw mówcie: Pokój temu domowi! Łk 10,3-5

Bycie w gronie uczniów Jezusa, „ma na celu określone posłannictwo”. Zadaniem uczniów jest zapowiadanie i ogłaszanie przybycia Jezusa Chrystusa, niesienie Jego pokoju i miłosierdzia. Pokój, który niosą uczniowie Jezusa ma wymiar nie tylko doczesny, ale również ma swoje przedłużenie i dopełnienie w niebie. By nieść pokój trzeba być napełnionym pokojem, trzeba w wolności przyjąć Bożą misję oraz powierzyć swój dobrobyt, bezpieczeństwo i czas Bogu. Pozdrowienie „pokój” było w kulturze żydowskiej jednocześnie błogosławieństwem. Będąc znakiem pokoju wspólnota uczniów Jezusa jest znakiem jego błogosławieństwa i Jego miłosierdzia. Boży pokój płynie z doznanej przez nas miłości, z tego wewnętrznego odczuwania, że bardzo jesteśmy kochani przez Boga. Pragnąc pokoju powinniśmy czynić miłość i wprowadzać ją w środowisko, w którym żyjemy.

1. Modlitwa do Ducha Świętego

2. Czytanie Słowa Bożego / bulli „Misericordiae vultus” / Dzienniczka św. Faustyny

Z Pisma Świętego:

Pan mówił do Mojżesza tymi słowami: «Powiedz Aaronowi i jego synom: tak oto macie błogosławić synom Izraela. Powiecie im: „Niech cię Pan błogosławi i strzeże. Niech Pan rozpromieni oblicze swe nad tobą, niech cię obdarzy swą łaską. Niech zwróci ku tobie swoje oblicze i niech cię obdarzy pokojem”. Tak będą wzywać imienia mojego nad synami Izraela, a Ja im będę błogosławił». Lb 6, 22-27

Z bulli papieża Franciszka „Misericordiae vultus” ogłaszającej Jubileusz Miłosierdzia:
Potrzebujemy nieustannie kontemplować tę tajemnicę miłosierdzia. Jest ona dla nas źródłem radości, ukojenia i pokoju. Miłosierdzie Boga jest Jego odpowiedzialnością za nas. On czuje się odpowiedzialnym, to znaczy: pragnie naszego dobra i chce nas widzieć szczęśliwymi, napełnionymi radością i pokojem. Tak, jak kocha Ojciec, tak też powinni kochać i synowie. Jak On jest miłosierny, tak też i my jesteśmy wezwani, by być miłosierni: jedni wobec drugich.

Z Dzienniczka św. Faustyny (143):

I wtem usłyszałam w duszy, że te słowa: - abyś była spokojna, iż Ja jestem sprawcą tych wszystkich żądań od ciebie, udzielę ci tak głębokiego spokoju, iż chociażbyś chciała się niepokoić i trwożyć, dziś nie będzie to w twej mocy, ale miłość zalewać będzie twa duszę, aż do zapomnienia o sobie.

3. Refleksja

Czas, by w ciszy rozważyć Słowo Boże i pozostałe teksty oraz zastanowić się nad tym, jak te słowa odnoszą się do mojego życia, postępowania.

4. Dzielenie

Wypowiedzi uczestników spotkania dotyczące przemyśleń i refleksji, które wzbudziło w nich usłyszane Słowo Boże i inne teksty. Wypowiedzi zwykle zaczynamy od przytoczenia jednego z wersetów, którego dotyczy ta refleksja.

Wypowiedź w oparciu o przeczytane Słowo Boże i osobiste doświadczenie niech się łączy z odpowiedzią na pytanie:

Co jest źródłem Bożego pokoju we mnie?

Jak mogę być znakiem pokoju w środowisku, w którym żyję na co dzień

5. Modlitwa o pokój